

4. aprila.

Herkó Páter

Redakcia a vydavateľstvo:
Budapešť, VII., Csömöri-ut 123.

Jednotlivé číslo 85kr.
Vychádza každú nedeľu.

Predplatná cena:
na celý rok 2 zl., na pol roka 1 zl.

Kráľ sa dozvie, že Bánffy uverejnil list Blaškovičov.

Lakáj Bánffy: Ajajajj! Včul už vie Jeho Jasnosť moje komisné pokračovanie s listom vyslanca Blaškoviča!

Či ma ešte ponechajú v službe?!

Alebo, ozaj budú v októbri tie nové a spravodlivé volby?!

Svätý Koloman Tisza nezanehaj ma!...

Vzdýchnutie.

Uhorsko moje, vlasť moja milá,
Kruté doby Ťa zašly,
Predtým sláva len synov žila,
Dnes sebcovia len naši
Na lone Tvojom mäké ložisko,
Jak na preddomí farbavý psisko.
Nevídať níkde veľkosť ducha
Len pažravosť prázdneho brucha!

Vstaňte-že z hrobov vy velikáši,
Ratujte vlasť, tá hyne!
Budte vy mocní strážcovia naši,
Od Vás nech nám pomoc kyne!
Tí, čo dnes sa do predu berú:
Len sily vlasti milej žerú,
Nemajú cti, ni šlachetnosti,
Nemajú viery, pobožnosti!

Tá viera v Krista, ktorá vás viedla
Za slávu vlasti v boje,
Už u nehodných potomkov zbledla
Drahé duše moje!!

OVAD.

V oktobri budú nové voľby! To sa dozvedáme z hodnoverného prameňa, lebo — vraj — Jeho Jasnosť, kráľ, náhodou sa dozvedel, že jako pokračoval Bánffy pri voľbách laňajších a pri záležitosti listu vyslanca Blaškoviča.

Pád Bánfyho je dokonané faktum!

Jedna veľká rakúska loď dostrielala jednu malú greeku loďku pri ostrove Kréta. Človek by sa mal chuf uspokojit už s tou myšlienkou, že Uhorsko vlastne len »na oko« má do činenia s námorníctvom!

Baron Desider Bánffy chce preinačiť zákon o sne-
movnej nezmiestnosti (inkompatibilite). Vlastne chce
len zabezpečiť »slobodnú krádež« na základe
nového zákona. Čo všetko není vstave liberálnosť!
Už chce i rozbúrať rozdiel medzi »mojim, tvojim
a jeho«!

Co chceme viac? Tak ďalako ide všemohúcnosť
liberálnej strany, že už aj »jedno krát jedno« zničila,
vypovedajúce hlasovaním, že »štyri hlasy sú viac jako
päť!« pri príležitosti výroku inkompatibilného súdu.

Karola Adlera židovského inžinira poverili so
stavbou ev. ref. gymnasia v Miskolci. Stavba sa aj
pekne rúče zrutila. Čo je žida do toho, či sa zrutí škola
na gojov chlapcov, alebo nie?!

Karol Morzsányi v svojej odobierke povedal, že
bude i napotom za priateľov držať jeho bývalých vo-
ličov. Nešťastný človek! Veď tí milení páni voličia ho
len dotedy držali za priateľa, dokial mali nádej, že jako
vyslavec bude im pomáhať pri gšeftoch! Věul veru
by nedali za pána Morzsányiho ani deravý peták. Hej
pán Morzsányi, máte věul príležitosť sa presvedčiť o
pravdivosti toho stareho latinského porekadla:

Donec eris felix, multos numerabis amicos,
Tempora si fuerunt nubila, solus eris!

Dokial si šťastný mnoho priateľov máš, ale keď
sa mráky ukážu nad tvojím osudom, tak zostaneš
osamelý!

V hlavňom meste Francúzska rad-radom vydávajú
trestnému súdu vyslancov, ktorí sa pri stavbe canálu
Panama podplatit dali. U nás v Uhorsku takých ľudí
ešte zdržaju silou mocou, aby len podržali svoje
mandáty.

Z krajinskej obrazárni zas dva obrazi ukradli. Dla
uhorského obyčaja našiel aj Karol Pulszky násled-
níkov.

Pred zahájením rakúskeho snemu vo Viedni vybavo-
val kardinal Gruscha slávnosťnú služby Božie, pri
ktorých sa nie len vláda, mnoho vyslancov, ale aj
rodina panovnícka súčasnila. Také niečo sme my tu v
Budapešti vlni pri otvorení snemu nevideli. Na
čo by aj bolo prosit Hospodina o požehnanie na
taký snem, ktorý vyvolila panujúca strana nie práve
bohobojnými spôsobmi a na základe pohanského pro-
grammu? No keď táto liberálna strana na vnivoč vynde,
može skoro celé občanstvo Uhorska vďaky vzdávať Bohu
vydržiavaním slávnosťných služieb Božích!

Predseda voľby Morzsányiho, Franc Heltai je ži-
dovský preklad baróna Klocha.

Magistrát hlavn. mesta Pešťbudina, nemal smelosti podporovať protest Hevešskej stolice proti pozdvyhnutiu kvóty. Včul stojí hlavné mesto Uhorska brez rady, ačpráve má radných pánov, ktorí ale nemajú toľko vlastenestva v sebe, aby dali úprimnú a dobrú radu magistratu v tejto vážnej otázke.

To už má Viedeň inakšieho mešťanostu, jako Budapešť.

Je síce pravda, že obidvaja — aj viedenský a aj pešťanský — chceju nadhodit kvótu Uhrom. Lenže ten rozdiel je medzi nimi, že Lueger chce to urobiť k dobru svojej vlasti, kdežto pán Haberbauer na úkor vlasti uhorskej!

Prisny predseda vyslancov, Szilágyi, si pyšno sedí v jeho predsedníckom kresle.

Má byť aj na čo hrdý, však on je ten človek, ktorý žiaden chosť nemá so svojho postavenia! On, chudák, len z troch strán fahá maličké platy: 1. Ministerskú a učebársku pensiu, 2. Plat snemovného predsedu a po 3. fahá plat čo vyslanec. To všetko dohromady robí maličkosť: len 28.000 zlatý.

Má tento pán svedomie toľko zhrnúť od krajiny, ktorá dnes — zitra pri liberálnom gazdovstve dojde na vnivoč?!

Dobrá vôľba.

A: Pomysli, si, braček, tá bohatá vdova Jazičková na svoje staré dni dostala nahovárača!

B: A kto hu nahovára?

A: Jeden, čo so *starožitnostami* kupci!

Bájka o mackovi.

Musel macko dlhé časy
S opicami chodiť,
Musel sa dať na retiazke
Po jarmokoch vodiť.
Naučil sa kunšty robiť
A tance prevádzaf,
Dubov válaf i kolesá
Po uliciach hádzaf.

Ale prišla šťastná chvíľa
Macko ufujazdil,
A per pedes do najbližšej
Hory si zajazdil.
I hneď našiel pánov bratov,
Bol ich rákos celý,
Mumlali si z privítania
A boli veselí.

A náš macko pánom bratom
Musel hneď rozprávať:
Čo vo svete za radosti
Jaké zvyknúť mávať?
Čo zakúsil, čo sa učil,
Čo mu všetko známe,
«Lebo o tom my-vraj-v horách
Vedomosť nemame.»

Vyrozprával teda pánom
Bratom svoje cesty,
Jaké mestá a dediny
Videl a nevesty.
Potom ale, na ukážku,
Začal tančiť polku,
Dubov válaf i kolesá
V tom veselom spolku.

Páni bratia hneď sa brali
Za ním všetko robit,
Dubov válaf a po takte
V kole sa prechodit;
Ale veru páni bratia
Nemotorní boli,
Válali sa hneď po zemi,
Ani tučné voli!

A náš macko tým veselšie
Kunšty ukazoval,
A ohybké diaľky svojo
Sem-tam prehyboval,
— — — — —

Nuž a keď to páni bratia
Takto pobadali
Že-by brata múdrejšieho
V kole svojom mali;
Vrútili sa hneď na neho,
Zubami sekali
A múdreho pána brata
Z kola von zahnali!

* * *

Tvoju prednosť, tvoju vedu
Ludia chváliť budú,
Lež po chvíly zo závisťi
Inú ti zahudú!
Preto tiško vykoristi
Umelosti svoje:
Nebudeš mať s páni bratmi
Nemilé rozbroje!

Janko.

Čo urobi!

Kapitán: Infanterist Slezák! Čo urobíš vtedy, keď prídeš do takej krčmy, kde jeden pán oficír sedí?

Infanterist Slezák: Kerdajk — a pôjdem do takej krčmy, kde nesedí pán oficír!

Kusy zrkadla.

Dnes už toľko žiadajú od sluhu, že málo pánov by mohlo slúžiť.

Vsetcia do kopy sme dost silní k tomu, aby sme uniesli i trápenie druhých.

Otrok má len jedného pána nad sebou, nadutý ale toľko, koľko ľudí využítkoval.

Lud ľahko obdari niekoho svojou priazňou, ale dôverou ťažko.

Čím lepšie časy sme zažili, tým väčší ból cítíme, keď nás nešťastie zastihne.

Vyrob si čo môžeš, a s tým čo si vyrobil, gazduj a spor.

Kto chce žiť, nech sa kýva.

Kde ťa radi vidia, tam často nebývaj, a kde neradi tam nikdy.

Na rohatú a pichľavú otázku dávaj okrúhlu odpoveď.

Podnikaj i bez nádeje, sotrvaj i bez výsledku.

Polátané anekdoty.

— Ej, slečna, nedržte sa najhoršou na svete. Však už jednomu ste aj život oratuvala!

Ale já? A čím?

Ze ste sa nevydala!

Keď baron Desider Bánffy padne, bude mať aspoň tú jedinou zásluhu, — že v Uhorsku nebude nikto horším ministerpredsedom jako bol on, už ani nemôže byť.

Sudca: Jako môžete byť takým surovým, že vašu ženu každý deň tak nemilosrdne bijete?

Obžalovaný: Pán veľkomožný, prosím to je tak: som trochu hluchý, a keď palicou mojej staršej len málo sa dotknem nekričí dost silno, a preto ani neviem, či som ju udrel, alebo nie.

Liberálna strana, ktorá tak jemne nakladá so svojím Bánffym, by si už tiež raz mohla pomyslet na to, že ten vznešený pán baron je tiež niečo hluchý, a preto ani sa nevie, či cítil tie údery, ktoré mu v posledných dňoch zavdali?

— Kde si bol včera?

„U červeného vola“ sme boli. Ale jaké zlé víno tam majú! Nemohli sme ho piť!

No, a čo ste teda urobili?

Nuž sme ho predsa len vypili.

„No ale jakú má mrzkú politiku ten Bánffy!“ Tak si vyprávajú mameluci medzi sebou, ale preto mu predsa *odhlasujú úplnu dôveru!*

Agent veľmi vychvaľuje dievča jednomu, čo sa chce ženit.

— Ale však som počul, že jej otec ušiel.

— Však je to lepšie, jakoby mal mať zlý gšeft.

— Veď je aj skulavá!

— Aspoň nebude sa podruhých pozierať!

— A je hrbatá.

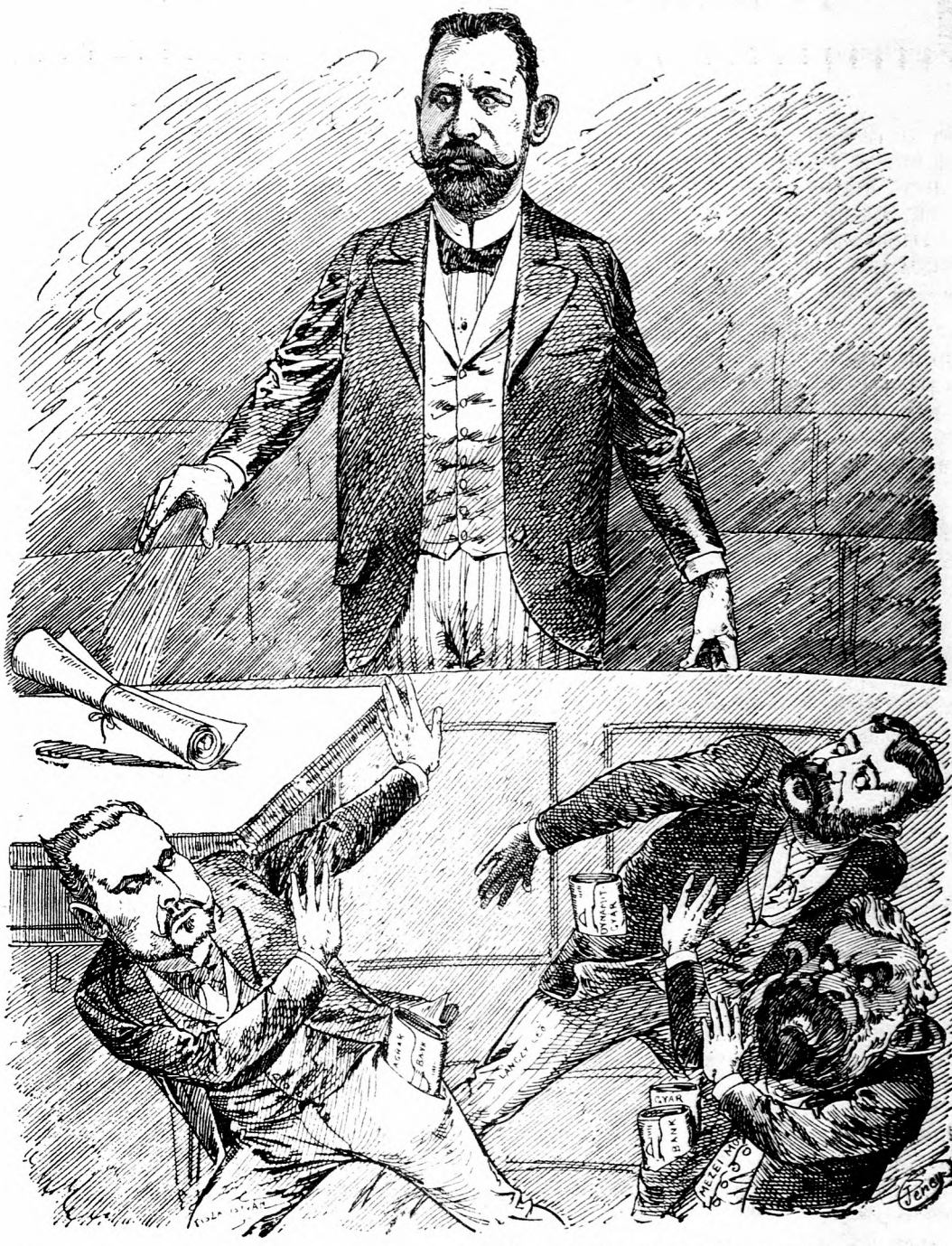
— Aspoň sa nebude cifrovať.

— Ale veď aj že je pomútená trochu na rozume!

— Teda má byť brez chyby?!

Nezadovážili za ministerpredsedu Bánffyho cestou tohto agenta? Však *od Bánffyho tiež nemôžeme žiadať, aby ani jednej chyby nemal!*

Živio Karol Morzsányi!

Morzsányi Ctený Dom! Ponevác je vypovedané v zákone, že špatným, nečestným spôsobom zadovážený mandát žiaden vyslanec podržať nemôže a nesmie, tu sa vzdávam mojho mandátu a vyslanecstva!
Písta Tisza & Comp: Čo!?! Ved toto je statočný gšeftár, ktože sa dá do reči s takým človekom?! Ratujme sa!

málo pánov
 nu, aby sme
 bou, naduty
 riazňou, ale
 ból citime,
 vrobil, gaz-
 a kde ne-
 aj okrúhlu
 ledku.
 zlé víno
 Bánffy!
 oreto mu
 , čo sa
 gšeft.
 ozume!
 cestou
 ťiadat,

Anekdoty Herkó Pátra.

Traja páni

chceli si posmech robiť zo staruškeho kňaza, ktorého stretli na ulici. «Dobrý deň Abrahám» — hovorí jeden. — «Dobrý deň, otec Izák», hovorí druhý. — «Dobrý deň, otec Jakob», hovorí tretí.

«Já nie som ani Abrahám, ani Izák, ani Jakob» odpovedá kňaz, «ale ja som Lot, ktorý vyšiel hľadať oslov otca svojho, a hľa, už som ich našiel!»

Cestujúci kupec

prišiel do hostinca na obed a pomodlí sa pred jedením i po jedení. Pánici, čo v hostinci sedeli, vysmievali sa mu. Keď odchodil kupec, volali za ním, či sa u nich každý pri jedení pomodlí. — «Každý, odpovedal kupec, len dobytok nie!»

Dvaja páni

háďali sa o čosi, a nemohli sa shodnúť. Konečne v zlosti nadali jeden druhému do somárov. Tretí, čo pritom bol, tišil ich: «Ticho páni, ticho, oba máte pravdu!»

Sused

sa ňudoval svojmu susedovi, že ho už dávno nevidel v kréme. — «Už to ináč byť nemôže, odpovedal tento; — kedykoľvek idem do krémy, ocengám sa, a príjdem domov, vidím moju starú duplovane, — preto radšej nepijem!»

V škole.

Učiteľ: Čo to znamená v biblii, že «v potu tváre budeš svoj chlieb jieť?»

Ziak: «To, prosím ponížene, aby som dotedy jedol, kým sa potiť nezačnem.»

Jaká pláca, taká práca.

Kováčský majster Perlík bol náramne skúpy, že sa ňuho čelad sotva najedla. Raz, keď práve sedeli pri raňajkách (frušťiku) pozrel na najstaršieho tovaryša a riekol k žene: «Starká, čo keby sme sa pri raňajkách hneď aj naobedovali?»

«Ach nuž prečo nie!» odpovedala táto a hneď priniesla ešte dačo málo pod zuby. Tovaryš vidia: o čo ide, povedal: «To by sme veru mohli hneď aj večerať!»

Pán majster prisvedčil, a keď bolo po «hostine», tovaryš sa pozobliekal a lahnúť si do postele.

«Čože vystrážete?» skíknul starý Perlík.

«Nuž, veď sme už po večeri», chladno odpovedal tovaryš, — «a po večeri sa už nerobí, alo sa ide spať; dobrú noc!»

Jedon starý Moravec

predával okuliare. Jedo zádrapčivý mladý židáček ho osloví, že si chce vybrať okuliar. — Probúva okuliar a hľadá cezeň na Moravca, hovoriac:

«Veď tento okuliar ukazuje mi huncúta!»

«To nemúže byť!» skočí mu do reči starý okuliar-
ník — nože at oprobujú aj já.»

Aj Moravec strčí si okuliar na nos, hľadá na židáka a celkom pokojne povie: «Již vy máte pravdu!»

Farár: Povedz mi, Zuzka, ktorý deň v týdni máme sviatok?

Zuzka: (mlčí) — Farár: No, kedy zvykla tvoja mamka chodiť do kostola?

Zuzka keď má nové šafy!

Pán rektor

rozprával žiakom v škole, že kradnúť je veľký hriech. Potom spýtal sa jedného žiaka: «No, Miško, či by si šiel do Čačaných zahrady kradnúť jablká, keď by ta trebars mamka poslala?»

Miško: Nie!

Učiteľ: Prečo nie?

Miško: Lebo tam jablk nemajú!

Zo svojho stanoviska.

Zo susednej dediny prišiel cigáň k istému gazdovi po žebraní.

Gazda: Čo nového u vás, more?

Cigáň: Ach, žle, gazďičko, veľmi žle!

Gazda: Nuž, čože, vari ti koliba zhorela?

Cigáň: Ach, ešte štoráž horšie!

Gazda: Nuž, ale čo je?!

Cigáň: Ach, gazďičko, u nás nechčú huši doehnúť!!

A: To musím povedať, že moja, žena je veľmo
úslužná, ona ma často sama aj vyzuje!

B: To asi vtedy, keď prídeš domov z krémy?

A: Ale čerta! Práve vtedy, keď ešte len chcem
ist do krémy!

To je tiež šťastie.

Pravotár (k svojmu klientovi): No, máte veľké
šťastie!

Kmín: Čo, súdna stolica ma oslobodila?

Pravotár: «To nie, ale Vy budete prvý, koho
zavrú do našho nového áreštu!»

Dvaja k
pohárku hriat
chýry, ktoré
povedal, že t

— Ale,

veci by, lebo
aj ráno na v

— Viec

východze rán

— Hja,

— A ty

menajú — t

viece musí b

zore neukazo

— Švag

zal, kebysce

tu pod kozuk

pánu bohu —

byse si vojn

ženu podvore

pusee grobian

čo je vojna!

— Čože

vy viece šeck

— Já v

vám 'e taká

král na druh

že sa oni nel

bijú, strielajú

pochopu. Ger

a stráramešte

trúbi, buben

tom hrá ty m

tak bijú — a

povie: rekur

— sviece. Al

kedz drobien

šetký strán,

— amma čer

netrafelo. Ke

varuj! Tak a

trafi — amer

— A g

šeko rozkaz

— Gen

musí vedzec,

Kedz povie:

nemal nabité

a kedz povie

Jobranis —

gerko mój, v

Čo je vojna ?

Dvaja kmotrovia z Hornej-Trenčianskej seda pri pohárku hriateho, a rozkladajú práve v novinách došlé chýry, ktoré boly počuli od pána kostolníka, ktorý im povedal, že tam kdesi na Krete stroji sa vojna.

— Ale, kmoterko náš, predsa musí niečo v tej veci byc, lebo čože by znamenaly ty také červené zore, aj ráno na východze aj večer na západze?

— Viece, ranie zore sa vám ukazujú vždy na východze ráno, a večernie na západze večer.

— Hja, veru je tak!

— A ty zore, viece — amma čert zal — znamenajú — ty zore znamenajú ništ dobrého. Vojna, viece musí byc, vojna musí byc, lebo ináč by sa ty zore neukazovaly.

— Švagre, a viece vy čo je vojna? Amma čert zal, kebysce vy vedzeli, čo je vojna — čo že vám 'e tu pod kozubom alebo na sopúchu sedzec — ba večném pánu bohu — švagre! nech ma čert vezme — nikdaj bysce si vojny nežiadali; — myslice si, že je to len toj ženu podvore s villiami naháňac, kedz vám nejaké odpusce grobiansvto ukázala? — Hja, švagre moj, ja viem čo je vojna!

— Čože bysce vy nevedzeli, kmoterko náš? Šak vy viece šeko!

— Já vám poviem, čo je vojna; — vojna, to vám 'e taká vec, že strach večný. — Kedz sa jeden král na druhého niečo nahnevá, vyháj, už sa bijú; len že sa oni nebijú, ale pošlú svoji vojakó, a ty sa potom bijú, strielajú, koľú že už — jojoó — to nemáce pochopu. Generáľóch! majóróch! kaprálóch! kapitánóch a strážamešteróch! a maňšacht! a to je vojna. Trúba trúbi, buben buňnuje, a vojaci strielajú a muzika pri tom hrá ty najpeknejšie pesničky a noly, a to sa vám tak bijú — amma čert zal! — A viece, kedz generáľ povie: rekum, viďáz! šeko vám musí stác akokolvek — sviece. Ale, kedz gule lecia, tak akokolvek u nás, kedz drobienka traseme, to vám tak prší a leci zo šetký strán, od predku, od zadku, ako šecci čerci; tu — amma čert zal — treba dobrý pozor dac, aby ea netrafelo. Kedz v hore brvno dolu úplazomleci, ucekáj, varuj! Tak aj v bicce, kedz guľa leci, uhni lebo ak ea traí — ameň — život večný!

— A generál to je tuším ten najväčší pán, čo šeko rozkazuje?

— Generál? — ten diriguje patalóny. Generál-ten musí vedzec, dze, čo a jako-ten musí vedzec šeko. — Kedz povie: strielaj! musí každý strielac, čo by aj nemal nabité; — kedz povie: curukuj! musí curukuvac; a kedz povie: uchojme! to musí každý poslúchnue. Jobranis — rekum! to je telo, aby dali pozor. Švagerko mój, vojna neni žiaden špás!!

V škole.

Učiteľ: Keď kúpiš kus súkna, 20 metrov po 50 kr., a predáš z neho 10 metrov po 1 zl; koľký choseň budeš mať na tom súkné?

Kóbi: (syn žida kupeca): Prosím, to od toho bude záviset, jako vymerám tie metre!

Vyšetrojúci sudca:

Jako je ďaleko kréma od vašho domu? Dlho to trvá, kým prejdete tú cestu?

Svedok: Hja, pán sudca, to od toho závisi, či idem z krémy, alebo do krémy!

Pozvanie k predplateniu

na humoristický časopis:

„Herkó Páter“.

Neboli by tak veľmo smutné pomery v našej milej vlasti, kedby z kázunosná nevšímavosť našich spoluobčanov nebola pomahala rúcat ústavu, zákony a základné múry slobody občanskej liberálnym pánom! Jak' náhle sa Slovensko pohlo, už si ľudová strana vydobila nie len prajnú verejnú mienku medzi kresťanským svetom, ale i zastupiteľstvo na sneme!

K a ž d ý z n á s musí prispieť vydobitiu záujmov kresťanského občanstva vlasti našej! Jeden perom, druhý slovom, tretí zas grošom má slúžiť dobrej veci, a t o r u k a v r u k e!

Povinnosťou je teda vysoko cteného obecnstva slovenského snažne podporovať kresťanskú tlač, kresťanské listy a časopisy.

Nie len vážne časopisy môžu slúžiť zásadám a záujmám kresťanského ľudu, tie snahy podporujaj humoristický časopis

„Herkó Páter“!

Však dost príkladov máme v živote, že kde už reči nepomohly a žiaden výsledok nedosiahly, tam jedon trefný nápad, žart, ostrá satira spomohla. To nie je tak len v súkromnom živote, ale i v politike.

Žart, smiech, satira často do živého seká!

Preto vyzívame ct. slovenské obecnstvo, aby nás snažne podporovat ráčilo v našom podniku, ktorým len všetbecnému dobru slúžime. Nikde by nemal chybat náš časopis „Herkó Páter“, ktorý obživí v každo-dennej práci unavený duch svojich čitateľov!

Teda len užitočné s príjemným spoji každý, kto predplati na jediný humoristický časopis

„Herkó Páter“,

ktorého predplatná cena je:

na štvrt roka — zl. 50 kr.
na pol roka 1 > — >
na celý rok 2 > — >

Pri laskavém doposielaní predplatkov prosime jasne a zreteľne vypisat meno, stav, bydlisko, poslednú počtu a stolicu. Tým možeme predišť neporiadkom pri doposielaní časopisu.

Redakcia a vydavateľstvo

„Herkó Páter“-a

v Budapešti, VII., Csömöri-ut 123.

Žartovná obrázková hádka.

Zrútila sa stavba,
Robotníkov pobilo :
Na žive len jeden zostal,
Ktorý sa práve, preč ísť chystal.

Kde je ten zachránený?

V Amerike.

V jednom americkanskom divadle z javiska počnú strielať medzi obecnstvo.

Riaditeľ (pride na javisko): Prosim vysoko ctené publikum, cele pokojne sa chovať, len na prítomných kritikov strieláme!

„Herkó Páter“

ktorý je už aj po teraz vo veľkých rozmeroch rozšírený po Hornom Uhorsku, Česku a Ameriky, prijíma

oznamy, (inseráty)

za veľmi ľavné ceny.

Jedna celá strana stojí len 10 zl., pol strany 5 zl., štvrt str. 2 zl. 50 kr.

Mensie storu poznamy dľa pricomerne platené tiež prijímame.

Oznamy sa prijímajú v

Administrácie: Budapešť, VII., Csömöri-ut číslo 123.

Majiteľ a zodpovedný redaktor:

Julo Markoš.

Hlavný pracovník: Považský.

P. T.

Uvedomujeme našich pp. čitateľov, priateľov a dobrodincov, že sme si v **Budapešti VII., Csömöri-ut 123**

tlačiareň „Herkó Páter“

otvorili, a v nej krom našich vlastných robôt hoc jaké iné **tlačové práce** prijímame, najlepšie, najchytřejšie a najlacnejšie plníme.

Naša tlačiareň je celkom novými a najmódnejšími písmenami a mašinami zaopatrená.

O láskavé podporovanie prosí:

Tlačiareň Herkó Pátra

Budapešť, VII., Csömöri-út 123.